

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 9Nt/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8323010408
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Pavlíková
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2023:8323010408.3

Uznesenie

Okresný súd Humenné samosudkyňou Mgr. Luciou Pavlíkovou na verejnom zasadnutí dňa 20. septembra 2023 v Humennom, o návrhu odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XX, E. F., G. H. I., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 13T/46/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., I., trvale bytom D. XX, E. F., G. H., I., t.č. vo výkone trestu ÚVV a ÚVTOS Dubnica nad Váhom na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Humenné sp. zn. 13T/46/2021 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin prevádzáčstva podľa § 355 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona.

z a m i e t a ,

pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Dňa 28.06.2023 bol Okresnému súde Humenné doručený návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, vedeného na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 13T/46/2021 pre zločin prevádzáčstva podľa § 355 odsek 2 písm. a/, odsek 3 písm. d/ Trestného zákona. V uvedenej veci Okresný súd Humenné rozhodol rozsudkom zo dňa 05.01.2022, sp. zn. 13T/46/2021, ktorým schválil dohodu o vine a treste uzavretú medzi prokurátorom a obvineným A. B., a rozhodol, že A. B. je vinný zo zločinu prevádzáčstva podľa § 355 odsek 2 písm. a/, odsek 3 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona.

Návrh na povolenie obnovy konania odôvodnil odsúdený tým, že trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Humenné dňa 05.01.2022 sp. zn. 13T/46/2021, je v porovnaní s rozhodnutiami iných súdov v obdobných trestných veciach neprimerane vysoký a prísny. V tejto súvislosti poukázal na § 34 Trestného zákona a nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 1/04 zo dňa 24.02.2005. Na podporu svojho tvrdenia poukázal na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov v trestných veciach postavených na obdobnom skutkovom základe, a to rozsudok Okresného súdu Senica zo dňa 28.11.2022, rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 01.12.2022 sp. zn. 2T/53/2022, Trestný rozkaz Okresného súdu Pezinok zo dňa 20.01.2023 sp. zn. 46T/1/2023 a rozsudok Okresného súdu Rimavská sobota zo dňa 22.12.2022 sp. zn. 11T/156/2022, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 5To/35/2023, rozsudok Okresného súdu v Senici sp. zn. 2T/94/2022, rozsudok Okresného súdu Košice okolie zo dňa 03.03.2016 sp. zn. 4T/57/2015, rozhodnutie Okresného súdu Bratislava zo dňa 03.09.2015 sp. zn. 2T/65/2015, rozsudok Okresného súdu Michalovce zo dňa 15.12.2016 sp. zn. 3T/165/2016, trestný rozkaz Okresného súdu Michalovce sp. zn. 8T/62/2017, rozhodnutie Okresného súdu Bratislava zo dňa 11.04.2018 sp. zn. 4T/8/2018, uznesenie Krajského súdu Bratislava zo dňa 02.08.2018 sp. zn. 2To/62/2018, rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 15.06.2023 sp. zn. 15T/24/2023, rozsudok Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 03.09.2015 sp. zn. 2T/45/2015, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 24.01.2023 sp. zn. 1T/58/2022, rozsudok Okresného súdu

Nitra zo dňa 07.02.2023 sp. zn. 22T/105/2022. Uvedené rozsudky sa líšia výmerou trestu, a teda je možné konštatovať, že bol výrazne porušený čl. 49 ods. 3 Charty základných práv Európskej únie, ktorý zakazuje zjavne neprímerané tresty a vyžaduje, aby prísnosť trestu bola primeraná trestnému činu, za ktorý je ukladaný. V tejto časti poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012. Najmä uvedená nejednotnosť a rozhodovania v prípade trestného činu prevádzčačstva a skutočnosť, že rozsudky, na ktoré poukázal, boli vydané po rozsudku Okresného súdu Humenné 13T/46/2021 zo dňa 05.01.2022, by mohli predstavovať novú skutočnosť súdu skôr neznámu. V dôsledku toho, že súd v pôvodnom konaní neaplikoval § 39 odsek 1, odsek 3 písm. d/ Trestného zákona (na rozdiel od uvedených rozhodnutí) pôvodne uložený trest je v zrejmom rozpore s účelom trestu. Tým mal za to, že sú splnené obidve podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku. Za to mu bol uložený podľa § 355 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, pri existencii a prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona a za použitia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov a pre výkon uloženého trestu bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Návrh odsúdeného A. B. súd prejednal na verejnom zasadnutí dňa 20.09.2023, na ktorom vypočul odsúdeného a vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, predstavujúcich obsah návrhu na obnovu konania, ako aj podstatný obsah pripojeného spisu sp. zn. 13T/46/2021.

Odsúdený na verejnom zasadnutí zotrval na podanom návrhu. Uviedol, že jeho spoluväzni dostali iný, miernejší trest, kde poukázal na 28 rôznych rozsudkov všeobecných súdov, kde dostali miernejšie tresty pri tej istej kvalifikácii trestného činu, pričom ku každej spisovej značke sa používal § 39 Trestného zákona. Iné dôkazy ani iné ďalšie skutočnosti neuviedol, pričom zotrval na podanom návrhu. Žiadal, aby uložený trest bol zrušený a bol mu uložený miernejší trest s podmieneným odkladom spolu s trestom vyhostenia. Keď sa uzatvárala dohoda o vine a treste, obhajca mu povedal, že musí dohodu prijať, aby mal nižší trest. Keďže je prvotrestaný, nevedel, čo je dohoda o vine a treste. Keď mal ísť na Slovensko, dostal sms, obsahom ktorej bolo, že sa mu vyhrážali, že keď nesplní túto dohodu, bude mať problémy, čo uviedol aj prokurátorovi pri uzatváraní dohody o vine a treste.

Súd sa v rámci dokazovania oboznámil aj s podstatným obsahom pripojeného trestného spisu sp. zn. 13T/46/2021.

Zo zápisnice o konaní o dohode o vine a treste zo dňa 01.12.2021 vyplýva, že na tomto konaní bol prítomný odsúdený A. B., jeho obhajca, ako aj tlmočník. Výsledkom tohto konania bolo uzavretie dohody o vine a treste medzi obvineným a prokurátorom, kde obvinený uznal vinu za a prijal navrhnutý trest, kde túto následne prokurátor dňa 02.12.2021 predložil Okresnému súdu Humenné na schválenie.

Okresný súd Humenné na verejnom zasadnutí dňa 05.01.2022 schválil navrhnutú dohodu o vine a treste, čo potvrdil rozsudkom, ktorým uznal A. B. za vinného zo zločinu prevádzčačstva podľa § 355 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona, pretože po predchádzajúcej dohode s osobou „V.“, ktorá ho požiadala, aby za finančnú odmenu 500 USD odviezol presne nestotožnený počet osôb zo Sniny do Nemecka dňa 16.6.2021 v ranných hodinách prišiel z miesta prechodného bydliska v Českej republike s ďalšou osobou D. H., občan I., do rekreačnej oblasti Sninské rybníky v Snine, kde na pokyn ďalšej neznámej osoby v čase okolo 20.00 hod. presadol do tam pripraveného osobného motorového vozidla J. E., EČV: XXXXXXX a už sám odišiel do obce K., okres Snina kde na základe ďalšej telefonickej komunikácie a usmernenia s osobou ukrajinskej národnosti v čase okolo 20.20 hod. zastavil na určenom mieste na štátnej ceste na konci obci K. za asistencie neznámej osoby ukrajinskej národnosti do vozidla naložili osem osôb mužského pohlavia, a to: L. M. G. H., nar. XX.XX.XXXX, N. O. N., nar. XX.XX.XXXX, K. N. N., nar. XX.XX.XXXX, N. M. N., nar. XX.XX.XXXX, (všetci štyria občania Sýrie bez cestovných dokladov) a D. P. P., nar. XX.XX.XXXX, F. P. hamad, nar. XX.XXX.XXXX, Q. H. N., nar. XX.XX.XXXX a Q. H. P., nar. XX.XX.XXXX (všetci štyria občania Iraku bez cestovných dokladov), ktorí sa predtým ako občania krajiny, ktorá nie je členským štátom európskej únie nelegálnym spôsobom dostali na územie Slovenskej republiky, s týmito osobami sa vydal na cestu s cieľom ich previesť cez územie Slovenskej republiky, Českej republiky na presne neidentifikované miesto v Spolkovej republike Nemecko, pričom toto vozidlo bolo krátko nato zastavené a kontrolované príslušníkmi zásahovej skupiny MZJ PZ RHCP Sobrance, teda v úmysle získať pre seba priamo finančnú výhodu, pre osobu, ktorá nie je štátnym občanom Slovenskej republiky alebo osobou s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, pomáhal s prechodom cez jej územie, a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania – na viacerých osobách. Za to mu bol uložený podľa § 355 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, pri existencii a prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona a za použitia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4

Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov a pre výkon uloženého trestu bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Prokurátor uviedol, že trest dohodnutý v rámci konania dohody o vine a treste schválenej súdom, bol podľa nášho názoru prísne individualizovaný na všetky okolnosti prípadu a všetky okolnosti existujúce na strane odsúdeného. Vyjadril sa taktiež ku sms správe, ktorú odsúdený zmienil vo svojej výpovedi a uviedol, že takáto sms-ka sa v mobilnom telefóne nenachádzala, pretože mobilný telefón odsúdeného bol predmetom znaleckého skúmania znalcom a z neho extrahovaná komunikácia sa týkala teda sčasti aj tohto skutku, ale nebola takého charakteru, z ktorého by bolo možné prijať záver, že odsúdený bol pod tlakom nejakej hrozby, ujmy, či už jemu samotnému alebo jeho rodiny.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

V konaní o návrhu na povolenie obnovy konania neplatí tzv. revízny princíp. Aj v súlade s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania nie je možné preskúmať správnosť pôvodného rozhodnutia, jeho zákonnosť a odôvodnenosť, nie je možné posudzovať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a obhajobou obvineného, či rešpektoval zásady bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, či bolo zachované právo na obhajobu a pod., ale skúma sa len, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli súdu skôr známe, a či by tieto dôkazy alebo skutočnosti samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi, ktoré boli známe už predtým, mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo o treste. Pri rozhodovaní, či má byť povolená obnova konania, je povinnosťou súdu preskúmať, či navrhovaný dôkaz je novým dôkazom, súdu skôr neznámym a či na základe tohto mohlo dôjsť k inému rozhodnutiu vo veci. Rovnako tak nie je účelom konania o povolenie obnovy konania posudzovať vinu odsúdeného.

V zmysle ustálenej judikatúry, konanie o návrhu na povolenie obnovy konania súd hodnotí najprv návrh z hľadiska, či sú v ňom uvádzané také skutočnosti, resp. dôkazy, ktoré neboli v pôvodnom konaní súdu (ods. 1, ods. 2), prípadne aj prokurátorovi (ods. 3), známe. Až následne, po zistení, že ide o takéto skutočnosti alebo dôkazy, prichádza ich hodnotenie v zmysle, či tieto by mohli samy o sebe alebo v spojení s už známymi dôkazmi alebo skutočnosťami viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodný právoplatný rozsudok. V prejednávanej veci sa koná o návrhu na povolenie obnovy konania podľa ustanovenia § 394 ods. 1 Trestného poriadku, teda rozhodujúcim je to, či takáto skutočnosť, resp. dôkaz boli súdu konajúcemu v merite veci známe. Na základe uvedeného je možné vyvodiť, že konanie o povolenie obnovy konania pozostáva zo skúmania prípustnosti návrhu a skúmania odôvodnenosti návrhu, súd tak najskôr skúma formálne náležitosti návrhu na povolenie obnovy konania, ďalej sa musí zaoberať tým, či navrhovateľ vo svojom návrhu uvádza predvídané dôvody na povolenie obnovy konania, a konečne skúma odôvodnenosť návrhu, t. j. či sú uvádzané skutočnosti a dôkazy spôsobilé na to, aby bolo v obnovenom konaní možné dosiahnuť iné rozhodnutie vo veci (pozri II. ÚS 111/2015). Súd prejednal návrh odsúdeného na obnovu konania na verejnom zasadnutí a z dôkazov vykonaných na tomto verejnom zasadnutí nezistil existenciu žiadnych skutočností, alebo dôkazov, súdu skôr neznámych, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o treste, ktorý by bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom odsúdeného, alebo že by uložený druh trestu bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Za skutočnosť alebo dôkaz súdu skôr neznámy nemôže byť považované rozhodnutie iného všeobecného súdu prvého stupňa o uloženom treste v obdobných trestných veciach. Predložené rozhodnutia sú pre rozhodovanie súdu právne nezáväzná. Súdu neprináleží posudzovať rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov v obdobných trestných veciach, nakoľko pri úvahách o povahe a výmere uloženého trestu súdy aplikujú prísnu sudcovskú individualizáciu s ohľadom nielen na osobu páchatel'a trestného činu, ale aj spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich i priťažujúcich okolností. Navyše súd musí rozhodovať v súlade

s princípom právnej istoty a ustálenej rozhodovacej ako odvolacieho súdu, tak najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Odsúdený uzavrel dohodu o vine treste, v rámci ktorej uznal svoju vinu a s návrhom prokurátora k druhu, výmere trestu a ochranného opatrenia bez výhrad súhlasil a navrhovaný trest a ochranné opatrenie prijal a ktorou sa vzdal práva na verejný proces. Súd teda rozhodoval o prejednávacom skutku, jeho právnej kvalifikácii a primeranosti trestu v rozsahu uvedenom v návrhu dohody o vine a treste. V dohode o vine treste bolo zjavne individuálne prihliadnuté najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich i priťažujúcich okolností, pričom odsúdenému bol mimoriadne znížený trest až na krajnú hranicu, aký umožňuje zákon v rámci uzavretia dohody o vine a treste podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda o jednu tretinu pod dolnú hranicu stanovenú zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Odsúdený spáchal zločin, za ktorú trestný zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody s dolnou hranicou 7 rokov a hornou hranicou 10 rokov. Súd rozhodoval o prejednávacom skutku, jeho právnej kvalifikácii a primeranosti trestu v rozsahu uvedenom v návrhu dohody o vine a treste a zistil, že predložená dohoda je v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku (§ 233 a § 333 ods. 3 Trestného poriadku) a nie je nespravodlivá ani neprimeraná (§ 334 ods. 2 Trestného poriadku). Súd preto predmetnú dohodu schválil.

Po vyhodnotení všetkých skutočností súd konštatuje, že v konaní o povolenie obnovy konanie neboli predložené a preukázané žiadne nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní. Nakoľko vykonaným dokazovaním súd nezistil žiaden dôvod obnovy konania v zmysle § 394 Trestného poriadku, súd v zmysle § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného zamietol a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať sťažnosť do troch pracovných dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom tunajšieho súdu. Sťažnosť má odkladný účinok.